

foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse her i dette høje Ting.

Steincke: Naar jeg har bedt om Ordet for at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger vedrørende denne Sag, er det særlig sket for at undgaa Behrejdelse fra Foreningen for Ugeblade og Tidsskrifter. En saadan Behrejdelse var nemlig, synes det mig, berettiget, hvis der ikke fra Foreningens maaske eneste Medlem her i Landstinget lød en Tak til det ærede Udvalg for den Bølge af Velvillie og Sympati, der fra hele Udvalgets Side slaar Tidsskrifterne i Møde. Ganske vist er denne Sympati jo ikke helt billig. For det Tidsskrifts Vedkommende, jeg har den Ære at redigere, drejer det sig om ca. 1 200 Kr. om Aaret, men saa utaknemmelig og pengegrisk er vel heller ingen, at han skulde foretrække Portonedsættelse uden Sympati for Sympati uden Portonedsættelse, og det sidste har han jo nu.

I Forbindelse med dette Udslag af Taknemmelighedsfølelse vil jeg gerne benytte Lejligheden til at henstille til den højterede Minister, at han vil gøre, hvad han kan, for at Postvæsenet *ikke* skal følge med Tiden. Jeg sigter hermed til det Faktum, at det ligger i Tidsaanden, at i samme Øjeblik Priserne fordobles, bliver Værnerne dobbelt saa daarlige. Overført paa det Spørgsmaal, jeg her taler om, vil det sige, at Tidsskrifterne, naar Posttaksterne fordobles, skulde kunne regne med langt daarligere Postbesørgelse. Det kan de absolut ikke taale. Jeg erindrer saaledes fra en Redaktion, jeg var Medlem af i en Aarrække, at Postvæsenet, lige saa ihærdigt som det skaffede os nye Abonnenter, skaffede os af med de gamle. Gentagen nærmere Undersøgelse syntes at vise, at Bladet, der væsentligst blev holdt af københavnske Arbejdere, havde meget stor Vanskelighed ved at arbejde sig højere op end til anden Etage. Da dette Resultat ikke kan formodes at skyldes en hemmelig Instruks om, at Bladet ikke maa bringes over femten Alen over Havets Overflade, maa det formentlig skyldes, at det har krænket paagældendes postale Æresfølelse at stige saa højt til Vejrs for en saa lumpen Porto som den hidtidige. Jeg ser nu ogsaa af Betænkningen, at Postvæsenet tager Flyvemaskiner i sin Tjeneste. Jeg vil henstille, om det mulig skulde kunne lykkes at betryge fjerde og femte Sal i Parten.

Ogsaa for det Tidsskrifts Vedkommende, jeg i Øjeblikket redigerer, er Kla-

gernes Tal legio til Trods for al mulig Forstaaelse og elskværdig Imødekommen fra Hovedavispostkontorets Side. Det synes, som om der rundt omkring i Landet sidder en Del Funktionærer, der ved hvert Kvartals Begyndelse foretager en skønmæssig Afvejelse af, hvilke Abonnenter der har godt af fortsat at læse Bladet, og hvilke ikke, dog uden at man er saa demokratisk at tage Bladets Abonnenter eller Redaktionen med paa Raad.

Men disse lidt bitre Erfaringer, som mange Aars Virksomhed har givet mig i den Retning, skyldes ikke alene Stillingen som Udgiver og Medlem af Redaktion af Tidsskrifter, men lige saa fuldt Stillingen som Abonnent. Jeg holder selv en Række Tidsskrifter, men ved Kvartalets Begyndelse udebliver snart et, snart et andet, og naar man ret hurtigt savner det, skyldes det, at Postvæsenet er betydeligt mere omhyggeligt med at opkræve Abonnement end med at udbringe Bladene. Naar man har betalt Abonnement, føles ret hurtigt Savnet ved, at man ikke modtager det Blad, for hvilket man har betalt, og man opnaar ogsaa — det indrømmer jeg — ved gentagne Klager, at det kommer regelmæssigt en rum Tid, indtil det før omtalte Skøn paa ny træder i Virksomhed.

Hvis det altsaa skulde lykkes den højterede Minister at ledsage den dobbelte Takst med dobbelt saa god Postbesørgelse, vil Tilfredsheden sikkert ogsaa hos Udgiverne af Fagblade blive lige saa stor, som Sympatien med disse Folk er almindelig.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg vil tillade mig at rette en Tak til det ærede Udvalg for den Hurtighed, hvormed dette Lovforslag er blevet behandlet, og for den Velvillie, som derved er lagt for Dagen. Jeg kan i eet og alt slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser, ogsaa for saa vidt han udtalte Paaskønnelse til Mindretallet for den udviste Resignation med Hensyn til de Spørgsmaal, som er blevet rejst fra konservativ Side. Om disse vil jeg dog endnu udtale dette, at medens jeg ubetinget sympatiserer med det ene, om, hvis det maatte vise sig praktisk og stemmende med Postvæsenets økonomiske Evne, eventuelt til sin Tid at forhøje Forhandlerrabatten for Frimærker, forekommer det mig derimod, at der ikke er tilstrækkelig eller i det hele taget ikke nogen god Begrundelse for Kravet om Ligestilling mellem Ugeblade og Dagblade med Hensyn til Portoen. Det forekommer mig,